

χιστα δ' ἀπολλυνται αἱ ὕες πληγεῖσαι, ἐὰν εἰς ὕδωρ ἔλθωσιν.
 (2) Τὰ τε τῶν ὄφεων δῆγματα πολὺ διαφέρουσιν · ἥ τε γὰρ
 ἄσπις ἐν Λιβύῃ γίνεται, ἐξ οὗ ὄφεως ποιοῦσι τὸ σηπτικόν,
 καὶ ἄλλῳ τις, ἀνίατος. Γίνεται δὲ καὶ ἐν τῷ σιλφίῳ τι ὀφεί-
 5 διον, οὗ καὶ λέγεται ἄκος εἶναι λίθος τις, ὃν λαμβάνουσιν
 ἀπὸ τάφου βασιλέως τῶν ἀρχαίων καὶ ἐν οἴνῳ ἀποβάψαντες
 πίνουσιν. Τῆς δ' Ἰταλίας ἐν τισι τόποις καὶ τὰ τῶν ἀσκαλα-
 βωτῶν δῆγματα θανάσιμά ἐστιν. Πάντων δὲ χαλεπώτερα
 ἐστὶ τὰ δῆγματα τῶν ἰοβόλων, ἐὰν τύχη ἀλλήλων ἐδηδο-
 10 κότα, οἷον σκορπίου ἔχης. Ἔστι δὲ τοῖς πλείστοις αὐτῶν πο-
 λέμιον τὸ τοῦ ἀνθρώπου πτύελον. Ἔστι δὲ τι ὀφείδιον μικρόν,
 ὃ καλοῦσιν ἱερὸν, ὃ οἱ πάντες μεγάλοι ὄφεις φεύγουσιν ·
 γίνεται δὲ τὸ μέγιστον πηχυαῖον, καὶ δασὺ ἰδεῖν · ὅ τι δ' ἂν
 δάκη, εὐθὺς σήπεται τὸ κύκλω. Ἔστι δὲ καὶ ἐν τῇ Ἰνδικῇ
 15 ὀφείδιόν τι, οὗ μόνου φάρμακον οὐκ ἔχουσιν.

ΚΕΦ. ΚΘ.

XXX. Διαφέρει δὲ τὰ ζῶα καὶ τῷ εὐημερεῖν ἢ τοῦναν-
 τίον καὶ περὶ τὰς κησεις · τὰ μὲν γὰρ ὀστρακόδερμα, οἷον
 κτένες καὶ ἅπαντα τὰ ὀστρεώδη καὶ τὰ μαλακόστρακα,
 ἄριστα ἐστὶν ὅταν κύη, οἷον τὰ καραβώδη. Λέγεται δὲ
 20 κησεις καὶ τῶν ὀστρακοδέρμων · τὰ μὲν γὰρ μαλακόστρακα
 καὶ ὀχευόμενα ὁράται καὶ ἀποτίκτοντα, ἐκείνων δ' οὐθέν.
 Καὶ τὰ μαλάκια δὲ κύοντα ἄριστα, οἷον τευθίδες τε καὶ
 σηπίαί καὶ πολύποδες. Οἱ δ' ἰχθῦς ἀρχόμενοι μὲν κύσκεσθαι
 σχεδὸν ἀγαθοὶ πάντες, προϊούσης δὲ τῆς κησεως οἱ μὲν, οἱ

4. Κὰν ἄλλῳ τις, ἀνίατος] καὶ ἄλλως ἀνιάτως Bk. — 10. Σκορπίον Bk.